

Vlagaanje

Z vero je podobno kot z ozimnico. Celo leto se mučimo na vrtičkih in njivah, zato da si lahko jeseni pripravimo ozimnico. Največji ponos vsake gospodinje in vsakega gospodarja je, ko jeseni vidi polno shrambo in polno kaščo.

Zakaj to počnemo, zakaj kot veverice ali hrčki spravljamo na stran? Da bomo imeli za takrat, ko nam bo hudo, ko bo vsega manjkalo, da bomo imeli nekaj »domačega«. Podobno je z vero, da nam v vsaki življenjski situaciji pove kdo smo, kaj smo, kaj naj delamo in predvsem čemu smo.

Če hočeš nekaj imeti, moraš tudi nekaj vložiti. Na vrtičku ali njivi lahko uporabljaš pesticide. Lahko greš v trgovino in si iz kupljenih stvari napraviš ozimnico. Pa veš potem kaj ješ? Vlagaanje je zoprno opravilo. Polno nekega pacanja in mečkanja. Pozabiš eno pomembno malenkost in čez en mesec je vse plesnivo.

Tudi kar se tiče vere, lahko na hitro nekaj napraviš, zato da odkljukaš, vzameš tisto, kar ti paše, kadar ti paše, neprijetne stvari pa pometeš pod preprogo. In potem se čudiš, da stvar ne deluje. Prava vera, če jo neguješ in gojiš, kot je prav bo dodala kar manjka in odvzela, kar je preveč, da boš lahko prišel skozi nebeška vrata, ki so silno ozka in majhna.

Svetniki meseca oktobra so delali po pravilih vlagaanja in so ko je bilo na zemlji hudo preživeli in sedaj uživajo blaženo večnost. Ni pomembno ali prideš v nebesa s stisnjenimi zobmi ali z nasmeškom. V nebesih ne more biti drugače, kot da so vsi veseli, srečni in zadovoljni.

ČLOVEŠKI FAKTOR in PISALNI STROJ

Bolj kot je prisoten človeški faktor, večja je verjetnost da bo šlo v nekem procesu kaj narobe. Vzemimo na primer čisto preprost pisalni stroj. Tisti, ki ga več ne poznate: to je bila mehanična naprava za pisanje, ki je omogočala hitrejšo pisanje od rokopisa. Največji mojstri/ce so obvladali tudi do 600 udarcev na minuto, brez napak. Seveda ob popolni koncentraciji. Če pa si hotel v jezi napisati jezno pismo, se je stvar hitro zapletla: udaril si več tipk na enkrat in stroj je zablokiral, če si imel srečo je padel dol še pisalni trak in preden si uspel vse odmotati in zopet nastaviti, se je jeza že polegla. Torej pisalni stroj je čudovit pripomoček, da umiriš svojo jezo.

Podobno je v avtomobilski tovarni, ki so avtomatizirane z razlogom. Da se človeški faktor čim bolj zmanjša in s tem zmanjša možnosti napak. Napaka na avtomobilu je namreč lahko usodna. Tudi pri operacijah že uporabljajo robote in avtomatiko iz istega razloga.

Toda v vsakdanjem življenju je skorajda nemogoče izločiti človeški faktor, ki je glavni vzrok za vojne, bolezni, nesrečo, žalost, bolečino itd. Toda ali je to res popolnoma nemogoče? Sveto pismo nam odgovarja: »Pri ljudeh je to nemogoče«, delati, živeti brez vpliva človeškega faktorja: »ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče« (Mr 10,27).

V odnosih, v vsakdanjih delovnih procesih, se zdi, da je človeški faktor nemogoče odstraniti ali pa omiliti. Zato je tukaj vera, kot Božja intervencija s katero je mogoče vsako človeško dejanje z Bogom lažje in prijetnejše opraviti. Boga moramo vključiti v naše procese, kakor smo nekoč vključili pisalni stroj.

Sveta Terezija Deteta Jezusa, ki goduje 1. oktobra namreč pravi: »»Od svojega dela se moramo odtrgati«, kakor pravi sveti Pavel: »*Delati, kot da ne delamo.*« Ponižnost se Bogu ne upira. Tisto, kar ovira vstop v Božje usmiljenje, je namreč zapiranje v 'trdnjavo lastnih ovir'.

Bog h kateremu kličemo povzroči spremembo; tako pri nas kakor pri Tereziji gre samo za sodelovanje z delovanjem drugega. Terezija nenehno ponavlja: »*Bog bo dodal, Bog bo dopolnil naša nepopolna dela.*«. In priznanje je ponižnost in to je vstop v Božje usmiljenje.

Vključiti Boga v svoje življenje pomeni imeti neizmerno zaupanje. Kakšno neizmerno zaupanje je imela Terezija Deteta Jezusa, povedo njene lastne besede: »*Ne boj se Jezusu zatrjevati, da ga ljubiš, čeprav tega ne čutiš. To je uspešno sredstvo, ki Jezusa tako rekoč primora, da ti prihiti na pomoč.*«

Zaupati Bogu pomeni vdati se nekomu na milost in nemilost. Pomeni, da sami ničesar ne storimo, temveč vse prepuščamo Bogu. Vera pa pomeni, da more Bog in tudi bo vse uredil v naše zadovoljstvo. Konec koncev absolutno zaupanje in vdanost Bogu vendarle izražamo, ko vsak dan molimo: »Zgôdi se Tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji« (Mt 6,10)

Jezus nam naroča: »Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo« (Mt 5,44). Molitev ne more prizadeti hudega. Ko molimo za nekoga – človeški faktor, ki nas spravlja ob živce – molimo, ga v blagoslavljam. Molitev je sredstvo – pisalni stroj – preko katerega v naše človeško življenje vključujemo Božje delovanje. Na ta način, omilimo človeški faktor v službi in družbi, v kateri pač živimo, delamo in izpolnjujemo svoje življenjsko poslanstvo.

To je storil **sv. Frančišek Asiški**, ki goduje 4. oktobra, ko se ga je lastni oče odpovedal, ker pač spoznal, da ne more živeti kot trgovčev sin, temveč kot Božji otrok. Sveti Frančišek Asiški je na trgu sredi Assisija odložil svoja oblačila k nogam svojega očeta Bernardoneja. In škof, ki je bil takrat prisoten, ga je ogrnil s škofovskim plaščem, v znamenje tega, da Bog in Cerkev sprejemata njegovo odpoved. Sveti Frančišek je omilil človeški faktor zaradi katerega je bil omejen, ter vključil nebeško mehanizacijo,

zaradi katere je postal duhovni oče, duhovni vodnik, redovni ustanovitelj in eden najbolj poznanih in popularnih svetnikov vse do danes.

Naslednji svetnik, ki je uspešno v človeško življenje vključil »mehanizacijo« je **sveti Bruno**. Goduje 6. oktobra. Je ustanovitelj reda kartuzijanov. Na višku svoje kariere: bil je pomemben cerkveni dostojanstvenik, je postal nezadovoljen. Zato se je s svojimi somišljeniki umaknil v takrat nedostopne planine v okolici Grenobla, da se človeški faktor zmanjšal na minimum, ter Božji faktor povečal na maksimum.

Nikakor pa seveda ne moremo iti mimo svete Favstine Kowalske, glasnice Božjega usmiljenja, ki goduje 5. oktobra. Njeno življenje glasnice Božjega usmiljenja je bilo polno prerek. Niso ji verjeli, razglašali so jo, da je nora, histerična, obsedena. A ona je z mirnostjo dosegla, da danes Belo nedeljo praznujemo kot nedeljo Božjega usmiljenja. Da podoba, ki jo je narisala po Božjem naročilu danes mnogim prinaša mir in veselje do življenja.

Vsi naštetni svetniki so svoj človeški faktor zmanjšali na minimum. To ne pomeni, da so postali nekakšni stroji, brezosebni in brez obzirni. Človeški faktor, ne glede na stopnjo posvetitve – izročitve svojega življenja Bogu - še vedno ostane, saj ima človek vendarle neodtujljivo svobodno voljo. Ampak milost, ki jo vera prinaša, dopolni tisto, kar je premalo, ter odvzame tisto, kar je preveč. Da gre posameznikovo življenje v družbi ali službi gladko čez.

KAKO PA BOGA VKLJUČIMO V SVOJE ŽIVLJENJE?

Najprej je tukaj **UMIRITEV**. Noben, pa naj bo organist ali svetovno znani pianist, naj bo kirurg, fuzbaler ali delavec za tekočim trakom, nihče ne more, kar prileteti od nekod in začeti delati, če se prej ne umiri: preobleče, opravi vaje ogrevanja, zažene stroj itd. Zato je tako pomembno, da pridemo vsaj 10 minut pred mašo v cerkev. Da se postavimo v Božji pričujočnost in na srečanje z Božanstvom. Naše zunanje telo ima zelo velik vpliv na našo notranjost. Ko telo obmiruje ob miruje tudi naš um. Maša se ne začne prej, če svete maše toliko ne cenite, da bi prišli prej, zamujate. Nikar in nikdar ne skušajte začeti ali z mašo, ali z molitvijo ali pa z delom, ali pa z učenjem ali pa z ljubljenjem, če se prej vsaj za nekaj trenutkom ne umirite, ter svoj namen izročite Bogu.

Umiritiv v Bogu je še posebej pomembna takrat, ko nas življenje premetava. Zato je Jezus navzoč v tabernaklju, tudi ko ni svete maše. Najdite si cerkev, ki je čez dan odprta in se v trenutkih čustvenih pretresov, življenjskih preizkušenj zatecite pred Jezusa, ki je v tabernaklju. Naužite se Božje pričujočnosti.

Naslednja stopnja vključitve Boga je **NEDELJSKA MAŠA**. Bogoslužno besedilo pravi: »Prvi dan v tednu, ko je Kristus vstal od mrtvih...«. V nedeljo slavimo in praznujemo resnico: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče« (Mr 10,27) – Jezus Kristus je vstal od mrtvih. Tedenska maša ni isto, kot nedeljska, tedenska maša je kopija nedeljske, je ponavljanje nedeljske maše. Vsi pa vemo, da kopija ni isto, kot original. Pomembne dokumente, ki določajo naše življenje moramo hraniti v originalu. V določenih, bistvenih zadevah, moramo nekje pustiti originalen dokument in hranimo zgolj kopijo. Tedenska maša je zgolj »kopija« nedeljske maše, kopija pa nima v sebi tistih milosti in dobrot, ki jih prinaša original. Je razlika ali živimo od nekih instant nadomestkov hrane ali pa od prave hrane.

In tretja stopnja je **REDNA SPOVED**. Dejansko na ta edinstven način prelagamo vse svoje življenje Bogu. Spoved je molitev, meditacija in delo. Če nas greh slabi in uničuje, spoved vrača življenjske moči.

Z umiritvijo v Bogu, z nedeljsko mašo, spovedjo svoje življenje začnemo pisati z Božjim pisalnim strojem. Tako postane življenje prijetno, znosno in srečno.

ČIŠČENJE ŽUPN. CERKVE

Druga sobota v mesecu je: 14.10.2023, Grevice – lihe št. ob 10⁰⁰
Četrta sobota v mesecu je: 28.10.2023, Grevice – sode št. ob 10⁰⁰

ZAKRAMENT SV. KRSTA

Vsi starši, kateri bi radi, da Bog njihovim otrokom podeli dar vere, lahko svoje otroke prinesejo h krstu:

18. oktober. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 12. oktober ob 17-ih.

12. november. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 8. november ob 17-ih.

Pred pripravo naj se starši oglasijo v župnijski pisarni ob petkih od 16-17, zaradi vpisa v krstno knjigo. Datumi priprav na krst se lahko spremenijo, spremljajte aktualna tiskana in nedeljska oznanila.

RAZNO

Urniki svetih maš:

Ponedeljek: ni maše, vabljeni
k molitveni uri ob 8.30

Torek, sredo: maša je občastno,
četrtek in petek ob 18-ih

sobota: 8-ih

Nedelja ob 8-ih in 10-ih

Od 1. oktobra dalje bodo večerne
svete maše ob 18-ih.

Ob sredah vabljeni k češčenju
Najsvetejšega zakramenta ob 20-
ih. Češčenje poteka v tišini, tako
da lahko vsak Bogu pove svoje.

Urnik svetih maš se lahko spremeni. Spremljajte nedeljska oznanila! Ob praznikih je urnik svetih maš napisan posebej! **Mašni nameni se pobirajo osebno v župnijski pisarni na prvi petek v času uradnih ur za naslednji mesec** (npr. marca za april)

Župnijska cerkev je za osebno molitev odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih

Zakrament svete spovedi lahko opravite (razen če pride kaj vmes):

- pol ure pred večerno sveto mašo
- po dogovoru

Ob zadnji (smrtni) uri, oz. ko opazite, da se življenje zaključuje, poskrbite, da boste prejeli poslednje zakramente! Zvoniti po toči je prepozno! Ker noben človek ne more biti 24 ur na dan, 365 dni na leto na razpolago, se včasih zgodi, da nisem na razpolago. V tem primeru se obrnite na sosednje župnije.

Župnijska pisarna
je odprta
petek od 16-17

Mašni nameni se
pobirajo osebno na
prvi petek v času
uradnih ur za en
mesec.

Sveta spoved
Pol ure pred
večerno sveto mašo
oz. po dogovoru.

**Bolniško
maziljenje**
Za obisk se
dogovorite preko
tel.: 031/347-427

**Duhovnik v UKC
Ljubljana:**
tel.: 041/613-378

**Duhovnik v
bolnici Novo
mesto:**
p. Marko Novak
tel.: 041/742-721

Župnijska cerkev
je odprta vsak dan
od 9-ih do 18-ih
(19-ih poleti)

Jablana

Ata je živel na župnij s čudaškim župnikom, ki je imel idejo, da morajo ljudje v nedeljo hoditi k sveti maši. In je v nedeljo začel hoditi k maši s svojim otrokom, da bo lahko otrok odključal birmo in obhajilo. Otrok pa je dobil celo eno tako čudno veselje: da ima končno neko »odraslo dolžnost«. Ata je tako svojega otroka le spremljal v nedeljo k maši. Tam je bil samo zaradi otroka. V službi, gostilni so se iz njega norčevali, češ, da je postal pobožen in to ga je zelo motilo. A za to čudno otrokovo veselje je bil pripravljen potrpeti. Minilo je leto in osem let in otrok je šel k birmi. Veselje do nedeljske dolžnosti je postalo breme. Punce in družba in podobno. In otrok je nehal hoditi v nedeljo k maši.

Ata pa je kar nadaljeval. Obiskovanje zaradi otroka, je postalo obiskovanje zaradi nečesa drugega. In ko je šel v penzijo, ko je pošta v kraju propadla in gostilna in trgovina, mu v bistvu ni ostalo nič drugega kot nedeljska maša, cerkev in posledično Bog.

Kaj pa otrok? Sedaj v cerkvi sedijo štirje: ata, otrok, otrokova žena in vnuk. In kmalu jih bo v cerkvi v nedeljo sedelo pet. Jabolka so tam, kjer so jablane.

Glas svetega Roka – oznanila župnije Dolenja vas

Odg.: Pečavar Aleš, žpk. Telefon: 031/347-427

E-mail: ales.pecavar@rkc.si